

POŠKOLÁK

TISKNOU A KRESLÍ ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY CHVALKOVICE

Vážení rodiče a žáci,

dovolte mi, abych Vás přivítal v novém roce a žákům popřál hodně školních i jiných úspěchů. Není příliš obvyklé, aby se učitel (ředitel) vyjadřoval k jednání politiků a jejich činům. Vývoj v našem školství mě ale bohužel nutí k opaku.

Jistě jste již v médiích zaznamenali některé výroky i činy našeho ministra školství Josefa Dobeše. Tím nejzásadnějším, který ovlivní nás, Vás i Vaše děti, je připravovaná reforma systému financování regionálního školství. Popsat celou tuto reformu by zabralo mnoho místa. Nejzásadnější je ovšem to, že připravovaná koncepce povede k zániku celé řady venkovských škol. O počtech takto zrušených škol nemá představu ani samo ministerstvo. Bohužel taktéž ani o dopadech, které rušení škol na obce bude mít.

Ministerský návrh počítá se vznikem tzv. „optimální třídy“, která by měla mít 26 žáků, minimálně 24 žáků. To přivede venkovské školy do obrovských problémů. Doposud byly prostředky (normativy) přidělovány na žáka. Čím více měla škola žáků, tím více měla financí. Nový systém poskytuje finance na třídu. Pokud bude třída naplněna optimálně, dostane maximální částku, ale pokud bude žáků méně, i financí bude méně. Chybějící peníze padnou na bedra zřizovatele. Pokud bude mít třída více než 26 žáků, na ty nadpočetné škola nedostane nic. A v tom je „celý vtíp“. Jediným cílem toho všeho je ušetřit peníze a přenést náklady se školní docházkou na rodiče a zřizovatele.

Proti tomuto návrhu se vzpíná stále větší odpor učitelů, starostů a veřejnosti, neboť pokud projde, v roce 2013 zanikne podstatná část regionálních škol. Co v tomto případě čeká děti? V první řadě dojíždění do větších městských škol, kde se budou učit v přeplněných třídách. Žáci, kteří potřebují individuální přístup, např. z důvodu dyslexie, budou odsunuti na okraj vzdělávacího proudu, pokud taková velká škola o ně vůbec bude mít zájem. Optimální počet je přece 26 a každý žák navíc je zdarma. Vyšší finanční tlak bude i na Vás rodiče, myslím tím výdaje za jízdné. Vaše děti pak budou volný čas trávit čekáním na autobusové spoje, ale bůh ví, kolik jich pojede, protože úspory se budou týkat nejspíše i dopravy.

V neposlední řadě přijde nazmar i veškerá snaha, se kterou jsme se my učitelé snažili budovat lepší školu pro Vaše děti. Při pomýšlení, že dnes mateřské školky praskají ve švech, se mi zdá tato koncepce z dílny ministerstva o to absurdnější. Důsledek, který bude mít zrušení školy pro obec, bude postupný odchod mladých lidí. Pokud se již mladá rodina rozhoduje, kde bydlet, jedním z požadavků, které zvažuje, je i přítomnost školy v daném místě.

V minulých týdnech jsem oslovil několik politiků, kterým jsem sdělil, jaké důsledky bude tato reforma mít. Jmenovitě se jedná o Mgr. Soňu Markovou (KSČM), Bc. Jana Pajera (ODS), PhDr. Marcela Chládku, MBA (ČSSD) a Mgr. Petra Gazdika (Starostové a nezávislí). S některými jsem se setkal osobně, s jinými jsem hovořil telefonicky. Účelem tohoto článku je dát jasně najevo, že nesouhlasíme se záměry MŠMT a nehodláme jim jen trpně přihlížet.

Závěrem bych chtěl říci, že doufám ve vítězství „zdravého rozumu“ a v to, že záměr MŠMT skončí i se svým tvůrcem na smetišti dějin.

Mgr. Petr Hlava, ředitel školy

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Moderní učitel = moderní škola

V minulém čísle našeho časopisu jsem Vás informoval, že naše škola zahájila realizaci projektu Rozvoj interaktivních způsobů výuky ve škole (reg. číslo CZ.1.07/1.1.05/04.0031), financovaný Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

Jedním z hlavních cílů je i proškolení pedagogů v práci s moderními technologiemi. V rámci tohoto projektu se uskutečnila již tři školení. Dvě školení se týkala rozvoje ICT kompetencí učitelů s cílem naučit pedagogy efektivně využívat moderní vyučovací ICT nástroje (dataprojektory, programy, videokamery, internet a počítače). Pod vedením zkušených lektorů si každý mohl nejen vyzkoušet práci s interaktivním dataprojektorem či perem, ale především se seznámit s různými možnostmi, jak své budoucí přípravy na vyučovací hodiny obohatit.

Třetí školení bylo zaměřeno na práci s novým e-learningovým systémem OLAT. Stručně řečeno slouží tento systém pro výuku prostřednictvím internetu. Každý žák i učitel má vytvořen svůj profil. Učitel může žákům zadávat domácí úkoly, tvořit vzdělávací skupiny, přidávat materiály, komunikovat s žáky. Také žáci mohou své práce tvořit v tomto výukovém prostředí, kde mohou oslovovat učitele i své spolužáky. Během první lekce si každý vyučující vytvořil svůj profil, naučil se orientovat se v prostředí, vkládat materiály a tvořit testy. Následovat budou samozřejmě další kurzy, tentokrát pro žáky.

Finanční prostředky přidělené prostřednictvím tohoto grantu nastartovaly počátek změn v naší škole tím, že přispěly značnou měrou k rozvoji potenciálu každého vyučujícího. Závěrem bych chtěl říci, že naši učitelé se interaktivních a multimediálních technologií nebojí.

Mgr. Petr Hlávka

Kybergrooming

S novým číslem Poškoláka tady máme i další slovíčko s předponou kyber -, pod jehož jménem se skrývá další nebezpečný jev z oblasti komunikačních platform. Nejčastěji se s ním naše děti mohou setkat na veřejných chatech na sociálních sítích, seznamkách, dále na ICQ, SKYPU, v e-mailech atd.

Co to tedy vlastně je **kybergrooming**? Označuje jednání osoby, která se snaží vyvolat falešnou důvěru, zmanipulovat vyhlédnutou oběť (nejčastěji dítě) a přimět ji k osobní schůzce. Výsledkem schůzky bývá nejčastěji sexuální zneužití oběti, její fyzické mučení či okradení, ale i nucení k terorismu apod.

Kybergroomer (útočník) se při vzájemné komunikaci snaží dostat do pozice osoby, která oběti rozumí, která nejen chápe její problémy, ale má úplně stejné a pomůže jí je vyřešit. Snaží se získat pozici dobrého kamaráda. Útočník se také snaží svoji oběť izolovat od okolí, tedy od rodičů či kamarádů frázemi typu- „ rodiče ti nerozumějí, já ano, mně se můžeš svěřit se svými problémy... neříkej o tom ostatním dětem, žálily by... neříkej o tom mamince... kdybys jí to řekl/a, nenáviděla by tě....“

Fáze kybergroomingu:

1. Vzbuzení důvěry a snaha izolovat oběť od okolí
2. Podplácení dárky či různými službami, budování kamarádského vztahu
3. Vyvolání emoční závislosti oběti na osobě útočníka
4. Osobní setkání
5. Sexuální obtěžování či jiná forma zneužití

V České republice se s kybergroomingem setkáme stejně jako kdekoli jinde v Evropě. Je zdokumentována již spousta případů, kdy kybergroomer kontaktoval své oběti=děti prostřednictvím různých internetových stránek, získal si jejich důvěru a poté jim nabízel peníze či různé dárky. Jakmile pak došlo k osobnímu kontaktu dítěte s útočníkem, došlo ke zneužití. Jen pražský pedofil s nickem VIP tímto způsobem v roce 2008 zneužil 25 chlapců ve věku 12 až 14 let.

Nejlepší obranou před kybergroomingem je prevence. Ta spočívá zejména v dobré komunikaci rodičů s dětmi. My rodiče bychom měli svým dětem věnovat dostatek času, hovořit s nimi a vytvořit si s dítětem důvěrný vztah. Děti pak musíme naučit, že se nám mohou svěřit s jakýmkoli problémem.

Zároveň je nutné děti informovat o tom, jaká nebezpečí jim na internetu hrozí a jak se jim vyhnout. Děti nikdy nesmí na veřejných chatech a podobných stránkách zveřejňovat jakékoliv důvěrné informace o sobě a své rodině, přijímat peníze či dárky od neznámých osob, zveřejňovat či posílat někomu své odhalené fotografie a už vůbec si domlouvat osobní setkání s osobami, které neznají.

MS

Adéla Dědková - 4. tř.

Denisa Bartošová - 4. tř.

Natálie Nováková - 4. tř.

Dračí tajemství

Grace, patnáctiletá modrooká blondýnka, celkem vysoká, procitla, když jí ranní slunce probudilo šimráním po tvářích.

„Uh, to už je ráno?“ protáhla se a vystrčila nohy z postele. Její pes zavrtěl ocasem, když viděl, že jeho majitelka vstává. Šla ke skříni s oblečením, kterou měla mimochodem docela hodně rozházenou.

Nakonec vytáhla černé džíny, modré triko a svetr. Dneska má jít přece do hor se svou nejlepší kamarádkou Vicky. Seběhla dolů ze schodů, a když viděla, že na stole má připravené palačinky, zajásala. Oči se jí rozzářily. Rychle se posadila a začala do sebe cpát jednu palačinku za druhou. Když to viděl její otec, rozesmál se.

„Nech toho, tati!“ zvolala Grace a vyplázla na něj modrý jazyk.

Ach, ta borůvková marmeláda. „No dobře, už nic neříkám.“ Zazvonil telefon. Grace se rozběhla do pokojíku a na displeji bylo napsáno Vicky, hned to zvedla.

„Ahoj Vicky, kdy půjdeme? Jak se máš?“

„No, Grace, vypadá to, že můžu hned, máš sbaleno?“

„Jo, mám, sbalila jsem už včera večer.“

„Tak to je fajn. Jdu k tobě.“ Típla telefon a seběhla dolů.

„Tati, já jdu za Vicky, ahoj!“ Vzala si pohorky, větrovku. Na hlavu si nasadila kšiltovku, ale to už zvonil zvonek. Rozeběhla se rychle otevřít. „Vicky! Ahoj, jdeme?“ „Jasně Grace.“

Grace popadla batoh a nasadila si ho na záda. Vyšly spolu na autobusovou zastávku. Ani ne za pět minut přijel autobus. Zaplatily si autobus do vedlejší vsi Coose. Coose leží v Irsku a Grace s Vicky měly prozkoumat nedaleké jezero hluboko v horách. Když vystoupily na zastávce, zaujalo je skalisko.

„Půjdeme se tam kouknout?“

„To si piš!“ Vicky vytáhla mapu.

„Tak budeme muset tudy po té stezce, až k úpatí támhleté hory. Pak půjdeme po hřebenu až k té skále.“

„Ok. Tak pojd’.“

Dívky se vydaly rychlejším tempem, takže za chvíli byly již v polovině kopce.

„Koukej na ten výhled, Grace.“

„Je tu nádherně. Aj, já musím na záchod. Doběhnu si támhle.“ Grace se rozběhla do křoví.

„Vicky! Pojd’ sem!“

Vicky se rozběhla, a když uviděla tu jeskyni, vyděsila se. „Co to může být?“

„Nevím, pojd’ se podívat.“ Grace popadla baterku a šla do jeskyně. Když spatřila uprostřed ležící cosi lesklého, opatrně do toho šťouchla a na prst se jí nalepila lepkavá tekutina. Krev! Najednou Vicky rozpoznala na těla toho tvora křídla.

„Grace! To je drak!“

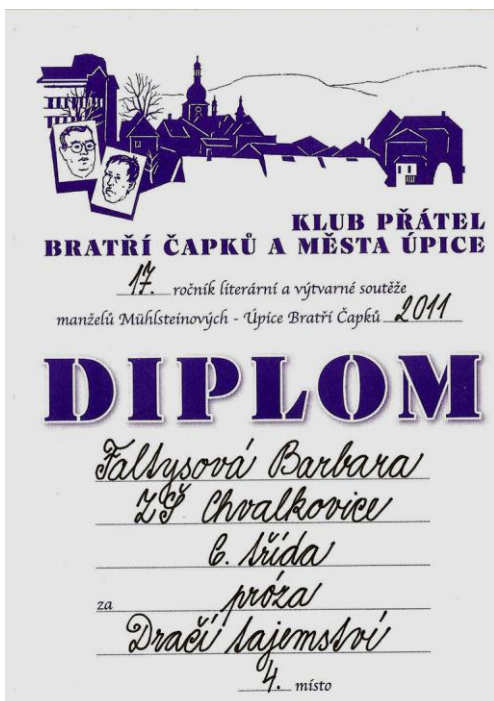
„Já vím, Vicky.“ Grace vzala obvaz a zavázala drakovi ránu. Ten jen zasípal, vychrlil trochu ohně a pak usnul.

Od té doby s Vicky jezdily za Ginger – takto ji pojmenovaly, protože zjistily, že to je holka. Ginger se pomalu zotavovala. Navykla si na obě dívky, bránila je v lesích, až se Vicky s Grace odvážily na ni proletět. Líbilo se jim to. Ale věděly, že Ginger tu zůstat nemůže a že to jednou skončí.

A zrovna dnes nadešel ten den. Grace pevně Ginger objala a Vicky též. Ginger na ně smutně pohlédla a zamávala křídly. Vnesla se do vzduchu. Vicky plakala a Grace pevně svírala jeden velký dračí dráp. Obě zavzlykaly.

Dál pak žily pospolu, odešly na vysokou, ale nikdy na Ginger nezapomněly. Stále pevně doufají, že se s ní někdy v budoucnu setkají.

Napsala: **Barbora Faltysová**

Milíčův dům

Ke konci minulého školního roku a začátkem nového probíhaly u nás na škole Programy primární prevence. Jezdily k nám dvě slečny z Milíčova domu z Jaroměře. První program byl zaměřen na vztahy ve třídě. Tam jsme si povídali např. o tom, jestli drží náš kolektiv pohromadě, nebo jestli jsme spíše ve skupinkách. Další program byl zaměřen na šikanu a kyberšikanu. Tam jsme si povídali, jestli jsme se s ní už někdy setkali nebo jestli známe nějaké lidi v okolí, kteří jsou šikanováni, a jak jim případně pomoci. Třetí program byl zaměřen na multikulturní výchovu. Povídali jsme si o různých menšinách, jaké mají zvyky, kulturu... Když jsme se s milými lektorkami loučili, tak nás požádaly, jestli bychom jim napsali do Knihy pochval, jak se nám programy líbily.

Napsala: *Nikola Žampová*

Adéla Supíková - 8. tř.

Schůzka o volbě povolání

Lenka Mařátková - 9. tř.

Dne 3. 11. 2011 měli žáci 9. třídy se svými rodiči schůzku o volbě povolání, kde se dozvěděli mnoho cenných informací. Pro příjemnější posezení žáci s třídní učitelkou připravili svým rodičům čaj a kávu a chlapci při pracovních činnostech vyzdobili třídu. Na stoly položili jmenovky, které si deváťáci vytvořili při výtvarné výchově. A na talíře narovnali sušenky s lentilkami. Třídní schůzka začala v půl čtvrté. Nejdříve jsme obsloužili rodiče a pak přišla výchovná poradkyně paní učitelka Krausová a přednesla nám prezentaci, z které jsme se dozvěděli potřebné informace. Na schůzku dorazili i zástupci tří středních škol.

Napsala: *Adéla Pöllnerová*

ATAS a Burza středních škol

Dne 16. 11. 2011 jeli žáci 9. třídy do Náchoda na výstavu středních škol a do ATASu. Na exkurzi v ATASu si mohli prohlédnout výrobu elektromotorů. Byla s nimi jejich třídní paní učitelka Smolová. Po prohlídce se přesunuli na Burzu středních škol. Tam si každý mohl prohlédnout nabídky různých škol a popovídat si se zástupci každé z nich. Každý si s sebou odnesl hodně letáků. Plno žáků tam jelo s tím, že ještě neví, čím chtějí být a na jakou školu chtějí jít. Ale po té prohlídce skoro každý věděl, kam půjde. Bylo to tam moc hezké a výstava nám pomohla rozhodnout se.

Napsala: *Veronika Jenčíková*

Aneta Mikulková - 8. tř.

Lukáš Vrabec - 6. tř.

Beseda s pamětníky

V pondělí 28. 11. 2011 proběhla v 9. třídě dvouhodinová beseda s pamětníky odboje, členy Konfederace politických vězňů. O tom, jak to dřív bylo a co se v jejich letech dělo, nám pověřili manželé Rakovi. Ve třídě jsme se usadili a tiše jsme poslouchali jejich příběh. Když začali vyprávět, všimli jsme si, že mají slzy na krajíčku. Bylo těžké vzpomínat na časy bez svobody. Paní Raková nám povídala o svém dětství, jaké měla se svou maminkou podmínky pro život a o věcech, které si mohly dovolit. Také nám řekla o svém otci, který byl zavřený jen kvůli malému papírku, na kterém bylo napsáno „Bojujte za svobodu Československa“. V té době stačilo málo a ocitli jste se ve vězení. Pan Rak nám pověděl něco ze svého mládí a o seznámení se s budoucí ženou. Bylo to celkem zajímavé a myslím si, že spousta z nás si říkala, že jsou rádi narozeni v těchto letech a ne v době komunismu.

Napsala: **Lenka Mat'átková**

Eliška Jirmanová – 7. tř.

Exkurze Praha

Už jsme v deváté třídě, ale pořád nevíme nic o tom, jak funguje Parlament ČR, kdo píše zákony a podobně. Proto se naši učitelé dohodli, že nás vezmou do Senátu v Praze. Výlet byl naplánován i pro 8. třídu. Ve středu 2. listopadu měli všichni účastníci sraz v Jaroměři na nádraží. Paní učitelka šla koupit jízdenky a mohli jsme před osmou odjet. Všichni jsme seděli v jednom vagonu. Dlouhou cestu jsme si zpříjemňovali hraním karet a posloucháním písniček. Když jsme vystoupili, ihned jsme se dali na metro a dojeli skoro před budovu **Akademie věd**, kterou jsme měli v plánu.

Dušan Gavlas - 9. tř.

Byla tam spousta moderní technologie, vynálezů, starých cenností a podobně. Někteří jedinci se nechali vyfotografovat, aby měli památku. Potom přišel na řadu Senát. Před vchodem do hlavní místnosti nás všechny prohlédli, abychom nepropašovali nějaké zbraně a někomu s nimi neublížili. Jedna žákyně z osmé třídy u sebe měla kapesní nůž, který jí byl zabaven a poté vrácen při odchodu. Prošli jsme spoustu místností, které patřili panovníkům z dávných dob, ale teď už byly některé z nich předělané, neboť se nacházely ve špatném stavu. Mluvili jsme i se senátorem, který nám vyprávěl veselé historky o svých spolupracovnících. Poté měla následovat návštěva Národního muzea, ale kvůli neznalosti Prahy jsme nastoupili do špatného metra a pak už jsme jen bloudili. Nakonec vše dobře dopadlo, ale čas nás tlačil, tak jsme navštívili už jen McDonald a pořádně se najedli. Někdo z nás si jídlo odnesl až do vlaku, kde ho v klidu strávil, aby cesta rychleji utekla. Do Jaroměře jsme přijeli krátce po půl sedmé, kde na nás už čekali rodiče. Z Prahy jsme si odvezli mnoho příjemných zážitků, nové znalosti, ale někteří odjeli z Prahy jen s pocitem nacpaného břicha.

Napsala: **Lucie Trohořová**

Barbora Faltysová – 7. tř.

Návštěvy divadla

Žáci MŠ a 1. stupně ZŠ rádi jezdí na divadelní představení do Jaroměře. Je tam krásné prostředí a hry, které nabízí MKS, stojí za zhlédnutí.

Dne 5. 10. jsme navštívili pohádkový muzikál **O chytré princezně**, napsaný podle klasické pohádky B. Němcové. Zahráli ji herci pražských divadel, byla veršovaná a provázená scénickou hudbou.

Dne 22. 11. Žáci zhlédli hudební představení **Naše písnička**. Seznámili se v něm hravou a vtipnou formou se základy hudební nauky. Tento pořad vznikl propojením tvorby M. Novozámské a pěveckého sboru Bonifantes z Pardubic, jehož členové v programu účinkovali. *MS*

Dopravní hřiště v Bělovsi

Od deseti let se děti stávají účastníky silničního provozu také jako cyklisté. Proto je nutné, aby znaly jeho pravidla. V průběhu 3. a 4. třídy se s nimi seznamují.

Své znalosti a dovednosti si ověřují, ale také získávají na dopravním hřišti v Bělovsi. V tomto školním roce tam byli žáci poprvé 18.10. Nejprve proběhla teoretická výuka, následoval instruktážní film a nakonec si žáci vše ověřili prakticky. Všichni dostali správně vybavené kolo a rozjeli se po cestách, sledováni ostřížím zrakem pracovníků dopravního hřiště. Zpočátku žáci dělali chyby, ale postupně se jejich výkon zlepšoval. Pochvalu za chování a šikovnost, kterou dostali na konci výuky, si skutečně zasloužili. *MS*

Exkurze do ovocnářství

25. 10. 2011 proběhla exkurze do ovocnářství do Zájezdu u České Skalice, kde se ovoce pěstuje, třídí a skladuje. Této aktivity se zúčastnili všichni žáci prvního stupně. Děti na exkurzi tam i zpět dopravil objednaný autobus. V areálu ovocnářství byly mile přivítány a poté proběhla ukázka míst, kde se ovoce třídí a skladuje.

Děti byly exkurzí nadšené, se zaujetím poslouchaly výklad jedné paní zaměstnankyně. Velkou radost měly pak z nadělených jablíček.

Žáci viděli mnoho nových a zajímavých věcí, které by jim kniha ani encyklopedie neposkytly. Obdivovaly velikost chladicích boxů a také výšky, do jaké byly bedny narovnány.

Zajímavá byla ukázka třídíčky v provozu, kde byla nejprve jablka vyplavena vodou, pak jela po pásu, kde se pomalu třídila do přihrádek na velká, malá a nejmenší. Na konci pásu pracovníce rovnaly přepravky s jablky na palety. Děti se také dozvěděly, že v chladicích boxech vydrží jablíčka pěkná až do jara. Všem se tato akce moc líbila. S dětmi jsme se také domluvili, že do ovocnářství pošleme poděkování s vánočním přáníčkem za celou naši školu. *JB*

Martin Klíma - 5. tř.

Oranžovo - černý den

Kristýna Bittnerová - 6. tř.

Ráno 31. 10. 2011 to vypuklo. Děti přišly do třídy oblečené a nazdobené v černo-oranžových barvách.

Vyzdobili jsme třídu dýněmi, svíčkami a další halloweenskou dekorací. Zopakovali jsme halloweenská říkadla, zazpívali jsme si. Poté jsme se dali do výroby halloweenských jednohubek. Každý vyráběl na svém prkénku a hotové jednohubky poskládal na talířek. Byla to paráda. Tácky se začaly plnit nádhernými jednohubkami. Atmosféru svátku duchů navodila tajemná hudba z CD přehrávače. Když bylo halloweenské občerstvení dokončeno, pozvali jsme do třídy hosty – pana ředitele, kuchařky, děti z vedlejších tříd. Každému bylo nabídnuto něco k zakousnutí a ještě jsme jim zatancovali. Pak už přišla velká přestávka – čas svačiny. To jsme si dávali, to byla добрta. Vše jsme zapili pomerančovým – oranžovým pitíčkem. Děti si to moc užily a přitom se vlastně učily.

JB

Čertovské radovánky

Dne 5. 12. proběhly na naší škole „Čertovské radovánky“. Hned ráno se žáci 9. třídy převlékli za čerty, anděly a Mikuláše. Celkem bylo pět čertů, tři andělé a Mikuláš. Po řádném maskování vyrazili za ostatními mladšími žáky. Všichni děti na prvním stupni dostaly od andílků něco na zub a téměř všichni žáčci slíbili čertům, že už zlobit nikdy nebudou. Někteří si dokonce utírali slzičky z tváří a schovávali se za ostatními dětmi, nebo dokonce za paní učitelky. Když čerti obešli všechny třídy, nasedlo všech devět převlečených žáků s paní Kaněrovou a panem učitelem Hlavou do dvou aut a přemístili se do školky. Andělé seděli čertům na klíně a naopak. Ve školce museli být čerti hodní, ale zvládli to, dokonce se i s malými čertíky a andělíčky ve školce vyfotili.

Napsala: **Lucie Trohořová**

Klára Špačková - 5. tř.

Rozsvícení vánočního stromu

Ve Chvalkovicích byla zahájena nová tradice. V předvečer Adventu se konalo slavnostní rozsvícení vánočního stromu. Naši žáčci – zpěváci podpořili tuto slavnostní chvíli. Připravili si nejznámější české koledy. Nebyli sami, kdo zpíval. S chutí se k nim přidali i další návštěvníci této akce. Odměnou všem byla krásná atmosféra, provoněná horkým punčem a perníčky, a dobrá nálada.

BK

Plavecká výuka

V prvním čtvrtletí tohoto roku se žáci 1. - 4. třídy zúčastnili výuky plavání, která je součástí tělesné výchovy.

Výuka probíhala v plaveckém bazénu v Trutnově pod vedením zkušených plaveckých instruktorů a byla rozložena do deseti lekcí.

Zatímco někteří zdokonalovali své dovednosti, jiní se vše učili od samého začátku. Byli to převážně prvňáčci, kteří odvedli velký kus práce. Už v polovině plavecké výuky dokázali odložit beze strachu plavecké pomůcky a několik metrů bez obtíží zvládnout. I starším žákům patří obdiv, když např. zdolali tři metry vysoký skokanský můstek. Odměnou za jejich pilnou práci byl krátký pobyt na konci lekce ve výřivce. To se dětem velmi líbilo a vždy se na to moc těšili.

Na závěr plavecké výuky si žáci vyzkoušeli i plavecké závody a někteří z nich se postavili na stupně vítězů. Všichni si poté odnesli mokré vysvědčení, kde byly zaznamenány jejich výkony a dovednosti, které za tu dobu získali.

LK

ŠKOLNÍ DRUŽINA

Na naší škole mají žáci prvního stupně možnost navštěvovat školní družinu. Družina slouží hlavně k vyplnění volného času mezi vyučováním a odchodem dětí domů. Snažíme se, aby provoz ŠD plně vyhovoval nejen dětem, ale i jejich rodičům.

Práce žáků 1. třídy

Práce žáků 1. třídy

Tak jen námatkou. Vytvořili jsme „Dinosauří svět“, hledali jsme ztracený pirátský poklad, tančili v rytmu moderní hudby, před Vánocemi jsme si nazdobili perníčky, anebo si venku jen tak zahráli na schovávanou. Naším cílem je, aby se tu děti cítily dobře a náš společný čas byl příjemně vyplněn.

ŁK

Školka

A začal nám nový „školkovský“ rok. Školáky, kteří zasedli do lavic, nám nahradily děti nové. Většina z nich zde má kamarády nebo sourozence, ale i přesto ukápla nejedna slzička. Po pár týdnech opadl stesk po mamince a děti se začaly včleňovat do kolektivu. Naučily se spolupracovat, osamostatnily se, těší se na hraní s nepřeberným množstvím hraček a na společný program.

Hana Jarešová - 4 roky

Podzimní příroda je nejen krásná, ale nabízí pestré využití svých darů. Za pěkného podzimního dne jsme pekli brambory a jablíčka. Vyráběli jsme dýňová strašidla. Darem jsme dostali dvě veliké dýně, které jsme společnými silami vydlabali, ozdobili a ty nám pak hlídaly vchod do MŠ.

Matěj Říha - 3,5 roků

V rámci povídání si o lesních zvířátkách jsme navštívili oboru daňků v Trubějově. Společně s námi jela i MŠ z Choustníkovy Hradiště, se kterou jsme navázali spolupráci a budeme se těšit na společné akce. Od konce září jsme společně se školou začali plavecký výcvik. V rámci podzimního kursu keramiky jsme zhotovovali jako vánoční dárek „Andílky“. Z kulturních akcí nechybělo divadlo v Jaroměři a v MŠ.

Vánoce přicházejí. Těšíme se, radujeme, koledy si notujeme. Vánoce si děti užívaly od začátku prosince. Zpívaly se písničky o zvířátkách a o zimě, o Mikuláši a čertech. Pekli jsme a zdobili perníčky, vystříhovali sněhové vločky z papíru a s výrobky dětí jsme vyzdobili školku. Přišli nás navštívit čerti, andělé i Mikuláš ze školy a přinesli plnou nůši dobrot pro hodné děti – a to jsou vždy všechny. A když se čistě náhodou našlo nějaké „zlobítko“, tak se schovalo k paní učitelce, která je před čertem ochránila. A pak už se čas nezadržitelně blížil k vánoční besídce pro rodiče. Sešlo se nás v hojném počtu a děti zde předvedly pásmo básniček, her, tanečků s námětem od podzimu do Vánoc.

DR

Jak si děti poradily s dokončením příběhu

Jedno sobotní odpoledne si tři kluci řekli, že prozkoumají okolí své vesnice. Zrovna krásně chumelilo, když se v dálce objevil krátký světelný záblesk. Bylo rozhodnuto, jde se tím směrem...

Karolína Kapounová – 6. tř. Kluci nechtěli, ani žena ne. Skřítek je dovedl tam, kde vězní a mučí lidi, které unesli. Lidé tam pracovali těžce a skřítky je bičovali. Nedávali jim ani najíst. Kvido ukradl špičatý klacek a tím prozradil sebe i ostatní. Skřítky je uvěznili a od té doby se už ven nikdy nedostali. Ani policie je nikdy nenašla. Slehla se po nich zem.

Napsal: **Jaroslav Smetana**

Zrovna se začalo pomalu stmívat a záblesk náhle zmizel. Kluci se začali bát, byla tma a sněhu každou minutu přibývalo víc a víc. Kluci měli velký strach, počasí bylo horší a horší, foukal velmi silný vítr se sněhem. Bylo to skoro jako nějaká vánice, kluci neviděli na krok a vtom se najednou objevil další malinký záblesk. Kluci nic jiného neviděli, tak se chytli za ruce a šli za světlem. V půlce cesty se počasí uklidnilo, jenom mírně mrholilo.

Kluci už nemohli a lehli si ke dveřím u malého domku a záblesk opět zmizel. Z domku vyšel starý pán s fajfkou. Kluci byli vylekaní a zmrzlí a starý pán s fajfkou se zeptal: “Co tady vy tři děláte takhle pozdě večer?” Kluci odpověděli, že viděli nějaký záblesk a chtěli vědět, co by to mohlo být. Starý pán odpověděl: “Myslíte tamhle za rohem? Tak to jsem parkoval své auto do garáže, ale musel jsem si na chvíli rozsvítit, abych mohl odházet sněh.”

Kluci byli rádi, že to zjistili. Pak je starý pán, vyprovodil domů, kde jim uvařil teplou polévku a uložil do postele.

Napsal: **Martin Dědek**

Lukáš Vrabec – 6. tř.

Kluci dorazili dolů do údolí. Ono místo, ze kterého vyšel záblesk, bylo zádumčivě zachumláno do husté mlhy. Opatrně se přiblížili k mlze s rozsvícenými mobily. Jeden z nich, Petr, zahlédl temnou postavu. Utíkala směrem do hlubokého, temného a nebezpečného lesa, kam nikdo raději nechodil. O tomto lese se vypráví starý příběh. Asi před sto lety se zde ztratil jeden chlapec.

Pavel Teuber - 6. tř.

„Údajně zde má strašit. Chlapci byli velmi nebojácní, proto šli ještě blíže. Po výbuchu tu nebyly ani stopy. Na kraji lesa se líně opírala ona temná postava. Bez dlouhého rozmýšlení se kluci za ní vydali. Pavel rozpoznal, že ta postava je vysoký, hubený, svalnatý muž. Kráčel stále hlouběji a hlouběji do lesa s rukama v kapsách, až se kluci divili, že nezakopne. Patrik křikl na muže: „Co měl znamenat ten záblesk? Co jsi zač?“ Muž se zastavil a pomalu se otočil čelem k nim. I ve tmě lesa bylo poznat, že se usmívá. „Budeš mi přísahat věrnost?“ zeptal se muž sebejistým, příjemným hlasem a jeho pohled mířil na Petra. Petr sebou okamžitě škubl a zeptal se: „Zrovna já?“ Petr se celý trásl strachy. „Protože ty jediný jsi jiný,“ řekl a sebejistě se usmál. „To není možné,“ divil se Petr. Všichni tři s údivem čekali, co řekne. „Věř mi, že je,“ oznámil. Několika sebejistými kroky překonal malou vzdálenost mezi nimi. Zadíval se Petrovi do očí a zeptal se: „Budeš mi sloužit?“ Tohle už znělo spíš jako rozkaz. „Nikdy!“ řekl Petr pěkně natvrdo, ale uvnitř byl vyděšený a sklíčený. Najednou jeho dva kamarádi padli na zem a křičeli. Petr s nimi začal třást, nevěděl, co se děje. „Tak co mi odpovíš?“ Petr se slzami v očích hleděl na své kamarády. Viděl, jak se jim tvář křiví bolestí a v očích mají prosbu o pomoc. „Dobře, ale už je nech,“ křičel Petr. Muž se usmál a kamarádi okamžitě přestali křičet. „Běžte a dělejte.“ poručil muž. Všichni tři se dali na útěk. Z ničeho nic Petra chytil za rameno muž. „Ty nikam nejdeš.“ „Proč?“ zoufale špitl Petr. „Teď jsi můj Nefilim. Přísahal jsi mi a teď musíš být se mnou.“ Nechápal vůbec nic. Pohlédl za sebe, ale viděl, jak se jeho kamarádi ztrácejí v dálce. Potlačil v sobě slzy. „Co je Nefilim a kdo jsi?“ „Napůl člověk a napůl padlý anděl. A já jsem padlý! Každý rok při češvanu mi budeš na dva týdnu půjčovat tělo. Před chvílí jsem na tebe shora dostal tip. Proto to světlo,“ vysvětlil muž. Petr celý zmatený padl do mdlob....

Napsala: **Petra Tuberová**

Kristýna Bittnerová - 6. tř.

Problém byl v tom, že když došli na ono místo, nikdo nikde nebyl. Chvíli se rozhlíželi kolem dokola, když v tom PRÁSK. Objevilo se stejné světlo jako předtím, jen tentokrát vedle nich stál další kluk. Všichni čtyři po sobě udiveně pokukovali. „Co tu děláte?“ ozval se najednou nový kluk. „Co tu děláme my? Spíš co tu děláš ty? Objevíš se tu zčistajasna a ptáš se nás, co tu děláme?“ podivil se Jakub, nejvyšší ze všech chlapců. „No, před tím jste tu nebyli,“ odpověděl chlapec, který jakoby se odněkud snesl. „A kde ses tu teda vzal?“ Tentokrát promluvil malý blondáček Ondra.

„Já se tu na rozdíl od vás učím přemísťovat!“ řekl rozčileně cizí kluk a poté, co si uvědomil svá slova, si rychle dal ruku před pusou. Poté, co si ruku z pusy sundal, začal panikařit. „Chtěl jsem říct...ehmmm...“ nenacházel slova na výmluvu. Jakub, Ondra a Adam na něj jen zírali s otevřenou pusou. Nemohli uvěřit svým uším. „Přemísťovat?“ divil se Adam. Po dlouhé odmlce promluvil Jakub:

Jiřina Ladigová - 6. tř.

„Nehraj si na Harryho Pottera, to ti nikdo nesežere!“ „Já si nehraju na Pottera!“ rozčílil se neznámý kluk. Když si uvědomil, že už se z toho nevykroučí, začal jim vyprávět o opravdovém kouzelnickém světě, o kouzlech, čarodějkách a kouzelnících, kteří v tomto světě opravdu existovali. Nejprve tomu nemohli uvěřit, ale nakonec po detailnějším popisu všeho, co se kouzel týká, si uvědomili, že i zvláštní věci, které se staly v tomto normálním světě, mají nejspíš na svědomí kouzelníci. Jakub, Ondra i Adam mu slíbili, že nikomu nic nepovědí o kouzlech. Od této zimy už byli navždy všichni čtyři nejlepšími kamarády a podnikali spolu i cesty do světa kouzel, kde zažívali různá zábavná dobrodružství. Napsala: *Adéla Supíková*

Vánoční besídka a den otevřených dveří

Dne 21. prosince 2011 proběhla na naší škole tradiční vánoční besídka a výstava žákovských prací. Rodiče i prarodiče některých zúčastněných žáků se mohli opět přesvědčit o tom, jaký pokrok udělalo jejich dítě během dalšího školního roku.

Zájem ze strany veřejnosti byl velký. Učebna výtvarné výchovy, kde vystoupení probíhalo, byla plná nadšených diváků. Děti předvedly své umění v oblasti hry na klavír, flétnu, recitovaly básně s tematikou zimy a sehrály několik scének. Všechny měly úspěch, zejména šestáci s prvňáky.

Ve stejný den probíhal den otevřených dveří. Škola se mohla pochlubit moderními učebními pomůckami a ukázat tak, že je připravena vyučovat na úrovni, navíc zábavnou formou.

MH

Návštěva kostela

V poslední školní den před Vánocemi, kdy už se děti opravdu Ježíška nemohly dočkat, zašly spolu se svými třídními učitelkami do chvalkovického kostela. Krásně vyzdobený kostel vánoční atmosféru ještě umocnil. Děti se usadily v lavicích a za zpěvu koled a poslechu písní hraných na flétnu prožily společně pěkné chvíle.

MS

Poděkování sponzorům

ZŠ a MŠ Chvalkovice většími či menšími finančními prostředky, věcnými dary nebo materiálem sponzorovali:

OÚ Chvalkovice

HARTMANN - RICO a.s.

Bc. Markéta Nýčová

Ing. Michal Nýč

Jaroslav Šimek

OÚ Vlčkovice

OÚ Brzice

VF ELECTRIC, s.r.o.

AUTOBAZAR Jirman

Ing. Tomáš Štěpánek

Petr Holan

Andrea Holanová

Arnošt Krsek

Jaroslav Smetana

Kamil Kricnar

Jaroslav Semerák

Zdeněk Středa

Mgr. Jana Cejnarová

Městské vodovody a kanalizace Jaroměř

Eva Volfová

Všem uvedeným sponzorům patří opravdu velké poděkování.

Naším sponzorům, zaměstnancům, rodičům, žákům a všem čtenářům časopisu POŠKOLÁK přejeme v novém roce 2012 hodně zdraví, štěstí, úspěchů a vzájemné spolupráce a podpory.

Redakce časopisu

LS, KČ, MH

Číslo 39 bylo vydáno 31. ledna 2012 v počtu 135 výtisků.